

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

judecători

Ursache Petru

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Moraru Petru

juducînd, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Boinicean Mihail Simion, născut la 27.01.1995, originar din s. Săiți, r-nul Căușeni, domiciliat or. Drochia, str. M. Varlaam, 17, ap.8.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 30.09.2014 – 19.05.2015;*
2. *Instanța de apel: 20.08.2015 – 23.02.2016;*
3. *Instanța de recurs: 18.04.2016 – 21.06.2016.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19 mai 2015, Boinicean Mihail Simion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 217/1 alin. (3) lit. c), e), f) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare;
- art. 322 alin.(1) Cod penal la 6 (șase) luni închisoare.

În baza art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Boinicean Mihail Simion pedeapsa definitivă de 3 (trei) ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe un termen de probă de 1 (un) an.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Sprîncean Serghei Valerii, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Boinicean

Mihail în timp și circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală, a intrat în posesia substanței narcotice, pe care a păstrat-o la el în scop de înstrăinare pînă la 14.07.2014, care conform raportului de constatare nr. 5674 din 28.07.2014, constituia 36,2 grame de marihuană, intenționînd să o transmită ulterior deținuților Penitenciarului nr. 13 din mun. Chișinău.

Marihuana se atribuie la substanțele narcotice și este inclusă în Tabelul nr. 1 a substanțelor narcotice neutilizate în scopuri medicinale, lista nr. 1 aprobată prin Hotărîrea Guvernului nr.1088 din 05.10.2005 și masa substanței narcotice - marihuana de 36,2 grame, conform Hotărîrii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, se atribuie la cantități mari.

Acțiunile lui Boinicean Mihail Simion au fost încadrate în baza art. 217/1 alin.(3) lit. c), e), f) Cod penal - *circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor în scop de înstrăinare, pe teritoriul instituțiilor penitenciare, procurarea și păstrarea substanțelor narcotice în proporții mari a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă.*

Tot el, Boinicean Mihail la 14.07.2014, a camuflat marihuana menționată într-o sfeclă roșie, care împreună cu alte produse alimentare le-a pus într-o pungă, și în aceeași zi, aflându-se pe str. V. Alecsandri, 4, mun. Chișinău, i-a transmis-o lui Covali Alesea, care nu cunoștea despre intențiile criminale ale acestuia, cu scopul transiterii deținutului Sprîncean Serghei, aflat în penitenciarului nr. 13, mun. Chișinău.

Ulterior, la 17.07.2014 în jurul orei 16:00, Covali Alesea a transmis sacoșa primită de la Boinicean Mihail lui Svirschi Svetlana, care în jurul orei 17:00, aflându-se în penitenciarul nr. 13, situat pe str. Bernardazzi, 3 or. Chișinău, unde în camera de primire a coletelor, în punga cu produse alimentare, în cadrul controlului efectuat de către supraveghetorii Secție Regim și Securitate, într-o sfeclă roșie a fost depistat și ridicat un pachetel din polietilenă cu substanță vegetală uscată și mărunțită, care conform raportului de constatare nr. 5674 din 28.07.2014, constituia 36,2 grame de marihuană și care urma să fie transmisă deținutului Penitenciarului nr. 13 mun. Chișinău, Sprîncean Serghei.

Acțiunile lui Boinicean Mihail au fost încadrate în baza indicilor constitutivi a infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (1) Cod penal – *încercarea de a transmite prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor, săvîrșită în proporții mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în privința lui Boinicean Mihail Simion, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Boinicean Mihail să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217/1 alin. (3) lit. c), e), f) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare și în baza art. 322 alin.(1) Cod penal la 1 (un) an închisoare.

În conformitate cu art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită lui Boinicean Mihail

Simion pedeapsa definitivă de 6 (șase) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului declarat procurorul a invocat blîndețea pedepsei stabilite de către instanța de fond, care nu a luat în considerație gravitatea faptelor imputate lui Boinicean Mihail, fiind învinuit în săvîrșirea unei infracțiuni grave. La fel, faptele prejudiciabile de care este învinuit Boinicean Mihail sunt condamnate de societatea civilă.

Totodată, a menționat că, în cadrul judecării cauzei nu s-au stabilit careva circumstanțe pentru a fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

În opinia apelantului, pedeapsa aplicată inculpatului Boinicean Mihail nu va atinge scopul restabilirii echității sociale, corectarea și reeducarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016 a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința în privința lui Boinicean Mihail, în latura stabilirii pedepsei, și pronunțată în această parte o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, potrivit căruia lui Boinicean Mihail Simion i-a fost stabilită pedeapsa în baza :

– art. 217/1 alin. (3) lit. c), e), f) Cod penal la 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de 4 (patru) ani;

– art. 322 alin.(1) Cod penal la 1 (un) an închisoare.

În baza art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Boinicean Mihail Simion pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani închisoare cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizînd obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionînd asupra vinovăției inculpatului Boinicean Mihail de săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. 217/1 alin. (3) lit. c), e), f) și 322 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a concluzionat că vina inculpatului a fost dovedită prin declarațiile martorilor Coșneanu V., Svirschii S., Covali A., Fiodorov E., Savcenco R., Popa Iu., precum și prin probele administrate la urmărirea penală, care au fost cercetate în cadrul ședințelor instanței de fond și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, precum sunt:

– procesul-verbal din 17.07.2014 de percheziție corporală, din care rezultă, că în coletul prezentat deținutului Evghenii Fiodorov de către Svirschi

Svetlana au fost depistate două telefoane mobile, iar în 3 sfecele erau incorporate 3 pachetele cu substanță de proveniența vegetală (f. d. 12-23, vol. I);

– raportul de expertiză nr. 5674 din 28 iulie 2014, potrivit căruia masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde-închisă prezentată la cercetare într-un pachet de polietilenă, depistată și ridicată în urma verificării coletului alimentar parvenit de la cet. Svirschi Svetlana, reprezintă substanță narcotică – marihuană cu masa totală de 36,26 gr. (stare uscată), care se atribuie la substanțe narcotice la cantități mari, conform listei nr. 1, tabelul nr. 1 a substanțelor narcotice inutilizabile în scopuri medicale, aprobate prin Hotărârii Guvernului RM nr. 1088 din 05.10.2004 cu modificările și completările prin Hotărârea Guvernului nr.43 26.01.2009, Hotărârea Guvernului nr.626 din 02.06.06 și prin Hotărârea Guvernului nr. 853 din 21.09.2010 (f. d. 30-32, vol. I);

– procesul-verbal de recunoaștere din 05.08.2014, prin care se atestă că martorul Covali Alesea a recunoscut că pachetul cu sfeclă roșie i-a fost transmis de către Boinicean Mihail (f. d. 103, vol. I);

– procesul-verbal de recunoaștere din 05.08.2014, prin care se atestă că martorul Covali Alesea a recunoscut că pachetul cu sfeclă roșie a fost transmis lui Svirschi Svetlana (f. d. 110, vol. I);

– procesul-verbal de ridicare din 12 august 2014, potrivit căruia se atestă că telefonul mobil cu numărul 078709815 a fost ridicat din camera, unde se deține inculpatul Sprîncean Serghei, care la rândul său a expediat un mesaj către concubina sa Covali Alesea prin numărul 078709815, cu conținutul: De la Serghei, Scuză-mă că nu te-am anunțat, drogurile erau pentru mine și băiatul care le-a transmis tot din partea mea (f. d. 125, vol. I).

Verificînd legalitatea individualizării pedepsei, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 – 77 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvîrșite, de motivul acestora, de persoana inculpatului, care nu a recunoscut vina sa, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, care nu au fost stabilite în cauză, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel, ajungînd la concluzia incorectă de a-i stabili pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Mai mult ca atît, instanța de apel a menționat că această soluție nici nu a fost motivată de prima instanță, ceia ce contravine practicii judiciare constante cu privire la sentința judecătorească.

Astfel, reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de apel a considerat că, inculpatului Boinicean Mihail Simion urmează a fi aplicată o pedeapsă privativă de libertate, ținînd cont de prevederile art. 61, 75-77 Cod penal, care va atinge scopul restabilirii echității sociale, corectarea și reeducarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat,

care solicită casarea acesteia cu menținerea hotărîrii primei instanțe, invocînd temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit căroră, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În motivarea recursului inculpatul a menționat că, pedeapsa stabilită de instanța de apel este una prea aspră, iar cea stabilită de instanța de fond este una echitabilă pentru infracțiunile săvîrșite, care corect a concluzionat că corectarea și reeducarea lui este posibilă fără izolarea de societate, astfel, aplicînd prevederile art. 90 Cod penal.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de inculpat, solicitînd respingerea acestuia, cu menținerea hotărîrii atacate, ca fiind legală și întemeiată.

8. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs, judecînd recursul, admite recursul, casează parțial hotărîrea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

De asemenea, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze parțial, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărîri ilegale.

În conformitate cu prevederile art. 414-417 Cod de procedură penală, instanța de apel urma să soluționeze paralel cu starea de fapt și chestiunile de drept, inclusiv: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar constata încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărîrea instanței de fond urmează a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

În conformitate cu materialele cauzei Boinicean Mihail Simion a fost pus sub învinuire, recunoscut vinovat și condamnat de instanța de fond în baza art. 217/1 alin. (3) lit. c), e), f) și art. 322 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa cu aplicarea prevederilor art.84 și 90 Cod penal.

Ulterior, instanța de apel, judecând cauza la apelul declarat de procuror, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și a conchis că, prima instanță corect a ajuns la concluzia că inculpatul Boinicean Mihail este vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 217/1 alin. (3) lit. c), e), f) și 322 alin.(1) Cod penal, deoarece potrivit cumulului de probe administrate în cauză, cercetate și verificate în instanța de apel s-a constatat că vina acestuia în săvârșirea infracțiunilor imputate a fost dovedită pe deplin, însă a considerat că pedeapsa aplicată acestuia este prea blîndă pentru infracțiunile săvârșite, deoarece nu s-a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 - 77 Codul penal.

Astfel, instanța de apel a casat parțial hotărîrea primei instanțe, în partea stabilirii pedepsei, aplicîndu-i inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare cu executarea reală în instituțiile penitenciare, ajungînd la concluzia că, scopul restabilirii echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului pentru infracțiunile săvârșite va fi atins doar prin izolarea acestuia de societate, considerînd eronată concluzia instanței de fond privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Analizînd decizia atacată, Colegiul lărgit constată că, instanța de apel a menținut hotărîrea primei instanțe în ce privește calificarea acțiunilor inculpatului, și anume, în baza art. 217/1 alin.(3) lit. c), e), f) Cod penal - *circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor în scop de înstrăinare, pe teritoriul instituțiilor penitenciare, procurarea și păstrarea substanțelor narcotice în proporții mari a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă* și art. 322 alin. (1) Cod penal - *încercarea de a transmite prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor, săvârșită în proporții mari*.

Reieșind din materialele cauzei și a practicii judiciare stabilite, Colegiul penal consideră că, atît prima instanță cît și instanța de apel au indicat fapta stabilită potrivit rechizitoriului, fără a ține cont de indicii calificativi ai infracțiunii prevăzute de art. 217/1 alin.(3) lit. c), e), f) Cod penal, deoarece în speță nu poate fi reținut calificativul indicat la **lit. c)** al noiei citate sus - *cu utilizarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă*.

În acest sens, Colegiul penal relevă că, utilizarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor acestora a căror circulație în scopuri medicale este interzisă presupune folosirea substanțelor menționate la producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea lor în diferite scopuri: spre exemplu, producerea unor noi preparate, medicamente, adaosul lor în produse etc.

Procurarea, păstrarea, expedierea sau transportarea acestor substanțe nu echivalează cu utilizarea lor în sensul art. 217 alin.(3) lit. c) și art. 217¹ alin.(3) lit. c) Cod penal.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit consideră, că din învinuirea adusă inculpatului *urmează a fi exclusă lit. c)* și anume semnul „...cu utilizarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă.”, iar în partea celeilalte învinuiri, Colegiul constată că, instanțele corect au menținut calificarea, motivându-și soluția în acest sens cum este indicat în pct. 5 al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Totodată instanța de recurs consideră că la caz este prezentă eroarea de drept, prevăzută de art. 427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, și anume : *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În acest sens Colegiul menționează că, potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin *criterii generale de individualizare a pedepsei* se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și al pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sînt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvîrșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvîrșite, se stabilește avînd în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului pînă sau după săvîrșirea infracțiunii, date ce caracterizează personalitatea infractorului.

Categoria și termenul (limita) de pedeapsă ce urmează a fi stabilit este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76 – 77 Cod penal, precum și, efectele acestora prescise în art.78 Cod penal.

Colegiul penal mai menționează, că potrivit practicii judiciare constante, după efectuarea procedurii de individualizare și stabilire a duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare a acesteia, dar în aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea

tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa numită inculpatului, urmează să fie executată real sau reieșind din datele cu privire la personalitatea acestuia, poate fi făcută concluzia că scopul pedepsei poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei stabilite vinovatului pe un termen de probă.

Colegiul penal relevă că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia, or, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Colegiul menționează faptul că, suspendarea condiționată a executării pedepsei nu poate fi dispusă în cazul săvârșirii infracțiunilor deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei (alin. (4) al art. 90 Cod penal).

Potrivit art. 16 Cod penal infracțiunile săvârșite de către inculpat se califică ca infracțiune ușoară (art.322 alin.(1) Cod penal), și gravă (art.217/1 alin.(3) Cod penal), pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de pînă la 2 ani inclusiv, și respectiv, de pînă la 12 ani inclusiv, de aceea, cu referire la dosarul examinat, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal este posibilă.

În acest sens, Colegiul penal consideră necesar de a reduce pedeapsa stabilită de instanța de apel și va aplica în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal și va dispune suspendarea executării pedepsei stabilite pentru un termen de probațiune, deoarece din circumstanțele cauzei, instanța de recurs ajunge la concluzia că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită de legea penală cu închisoare, prin izolarea de societate, acordîndu-i șansa de a se corecta în sensul respectării legii penale și de a nu mai săvârși infracțiuni.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit conchide că, instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa, stabilindu-i inculpatului pedeapsa închisorii cu executare, nemotivîndu-și soluția sa în ce privește neaplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, astfel, ajunge la concluzia că, decizia instanței de apel urmează a fi casată parțial, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, prin care Boinicean Mihail Simion se recunoaște vinovat și se condamnă în baza art. 217/1 alin. (3) lit. e), f) Cod penal, fiind menținută condamnarea acestuia în baza art. 322 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea art. 84 și 90 Cod penal.

9. În temeiul art. 434, art. 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de inculpatul Boinicean Mihail Simion, se casează parțial sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău din 19 mai 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, se rejudecă cauza și se pronunță o nouă hotărîre, după cum urmează:

Boinicean Mihail Simion se recunoaște vinovat și se condamnă în baza art. 217/1 alin. (3) lit. e), f) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de 4 (patru) ani.

Se menține condamnarea lui Boinicean Mihail Simion în baza art. 322 alin.(1) Cod penal la 1 (un) an închisoare.

În baza art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Boinicean Mihail Simion se stabilește pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani închisoare cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de 4 (patru) ani.

În baza art. 90 Cod penal se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite inculpatului Boinicean Mihail Simion pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani.

În rest, celelalte dispoziții ale deciziei atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **08 iulie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Alerguș Constantin

Judecător

Moraru Petru